

Privesc trecuta vreme...

Danab

Privesc trecuta vreme și-mi amintesc cu drag,
De-o zi frumoasă-n care,mă așteptai în prag...
Să mă cuprinzi în brațe, la piept ca să mă strângi...
Nu-nțelegeam atunci de ce mereu tu plângi!

Mi-aduc aminte azi, când eram doar noi două,
Tu mă rugai să-ți cânt o melodie nouă,
Când lacrima-ți curgea și-ți cuprindea privirea...
Eu nu te-nțelegeam! Dar îți știai menirea!

Tu m-ai luat din casa cu umbre negre, reci,
Erau orfani acolo! Dar mi-ai promis că-n veci
N-ai să mă lași uitată, cu drag ai să mă crești,
Iubirea ta curata, ai să mi-o dăruiești!

Și m-ai luat de mână, mi-ai spus că Dumnezeu,
Se îngrijește-n taină de-orice orfan al Său!
Tu pașii mi-ai vegheat, mi-ai îndrumat viața...
Azi, cum să-ți mulțumesc? Ce dor mi-e să-ți văd fața!

Să-ți văd zâmbetul dulce ce-n minte mi-a rămas,
Să-ți simt iubirea caldă din unditul glas,
Și să primesc mustrarea când tu mă dojeneai...
Să-ți văd înlăcrimarea că-n taină sufereai!

Mi-e dor ca să mă chemi, cum numai tu știai...
Mi-e dor să-mi dai iertare cum numai tu-mi dădeai...
Mi-e dor de tine, mamă... și dorul meu nespus,
Îmi clocotește-n suflet! Și strig iar la Isus...

Căci singura ființă ce-n lume m-a iubit
A fost măicuța-mi sfântă..cea care s-a jertfit...
Că nu cea care naște e-adevărata mamă...
Doar cea care te crește,de tine,ținând seamă...

Doar Tu,Isuse Doamne,alinul îl poți da,
Acelui care-n lume,rămas-a fără ea!
Doar Tu îi umpli golul,din sufletu-i,adânc...
O,Doamne! Numai una e mamă pe pământ!

Tu m-ai chemat la cruce, la Dragostea curată
Și pentru toți orfanii, cu drag, Tu le ești Tată!
Nu-i voi uita iubirea, nici fața-nlăcrimată...

Și-a împlinit menirea! A fost adevărată!

E ziua ta măicuță! Și nu te mai găsesc...

Doar crucea la mormântu-ți, în lacrimi o privesc!

Și astăzi ți-aș aduce buchete de flori, mii...

Dar a rămas o cruce! Și amintiri, tot vii!